

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
з год. 6-їй пополудні.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиція
місцева в Агенції Ландовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Капітуляція бар. Ліпперта.

З Праги наспіла вість, що бар. Ліпперт, дотеперішній провідник чеських поступових Німців, усунув ся зовсім від політичного життя і що зложив своє достоїнство в руки свого сторонництва.

Абдикація Ліпперта має свою історію і є більше знаменною, ніж би видавало ся на перший погляд.

Коли гр. Бадені видав свої язикові розпорядження для Чехії і Морави, Ліпперт був першим, що виступив проти них. Але запротестувавши проти розпоряджень, Ліпперт рівночасно указав на спосіб, яким, по його гадці, можна було заворожити невдоволене свого на той час ще досить уміркованого сторонництва. Він виробив тоді навіть проєкт язикового закону для Чехії, проєкт, над котрим можлива була дискусія. Голос його пролунав однакж тоді безслідно. В часі міністерства бар. Гавча старав ся Ліпперт досить щиро злагодити німецьку обструкцію і відограв ролю посередника межі сею обструкцією а правительством. Тут вже стрінули його докори з табору німецьких радикалів. Ліпперт не зразив ся однакж і сею невдачею. А коли гр. Тун обняв керму управи, він з всею рішучістю відозвав ся опять до своїх краян, радив їм залишити брутальну обструкцію, указав знова на дорогу порозуміння і заявив, що заведенє німецької мови яко державної не тільки неможливе, але що треба шукати виходу з язикового хаосу лише посередством спокійних та об'єктивних переговорів з Чехами.

Зразу уміреність бар. Ліпперта впливала досить втихомиряючо на частину німецьких послів. Був же се поклик вожда і старого, тверезого політика, котрому Німці самі по смерті Шмейкаля віддали провід над собою, а котрий до того займав в чеськім соймі становище поважне, бо віцемаршалька соймового. Поступовці німецькі держались навіть его програми. Але небавом показало ся, що розважний голос Ліпперта був за слабкий, щоби устояти ся проти тероризму Вольфів і Шенерерів. Тероризмови сему, заправленому крайнім прусофільським шовінізмом, улягли небавом націоналі німецькі з альпейських країв, відтак антисеміти, ще пізнійше з простої боязни перед втраченою мандатів саміж поступовці, а в кінці з таких самих причин і сторонництво німецьких клерикалів або клуб бар. Діпавлього. Наслідком сеї дезерції відтягнув ся від життя політичного найперше др. Ебенгох, а тепер і бар. Ліпперт. Ліпперт зрозумів, що акція его покінчена. Атаки на его особу множились, его відсуджено від чести і патріотизму, окликано зрадником справи німецької і він — колишній вождь — остав ся без полків і мусів скапітулювати. Се історія капітуляції Ліпперта.

Щож знаменує ся капітуляція?

Ми не думаємо, що бар. Ліпперт зложив провід над німецькими поступовцями з чисто личних причин. Не інктивні, не боязнь і не малодушність спонукали его до сего кроку, а мабуть важнійші причини. Ліпперт зрозумів віддай, що він за дальшу

акцію австрійських Німців відв'язати не в силі і не може. А капітуляція его з вожда партії знаменує, що опозиція німецька в державній раді попливе нині під проводом радикальних елементів ще живійшою як доси струєю. Шенереризм заволодів всею лівницею німецькою, а під сим прапором міститься лише іредента прусофільська і анархія.

Пригизку до такої акції помічали ми вже на днях в Стирії. Адвокати, рада міська градецька і студенти демонстрували там вже не проти язикових розпоряджень, а просто проти війски і іменованя цісарського. Проч з Боснаками, проч з Гляйспахом! На прапорі націоналів стирийських видніє лише: Wacht am Rhein! Патріотизм австрійський потонув вже в пучині прусофільській. «Австрія мусить бути або німецька» — гласить новий поклик Вольфа — «або...

Що ми в нашій осуді не помиляємось, доказом сего є голоси віденської німецької праси на вість, що Ліпперт зійшов з політичної арени. «N. fr. Presse» плаче вправді слізьми крокодила на сю вість, але додає, що уступленє Ліпперта є послідним зазивом до правительства, щоби оно скапітулювало. Подібно відзивають ся і оба «Tagblatt» як і «Deutsche Zeitung», орган німецьких націоналів. Всі констатують притім, що тепер вже радикальні елементи, елементи градецькі, взяли керму над німецькою лівницею.

В слід за тим можемо на певно сподівати ся, що в часі червневої сесії прийде вже до кризи в австрійськй парламенті. Гр. Тун дійсно робить вже послідну пробу гальванізації до крайности розстроєної палати посольської. Що він не думає на лад Ліпперта капітулювати перед радикалізмом німецьким, се більше як певно. Він же-ж і заявив на днях бар. Банфіому, що не думає відкликати язикових розпоряджень бар. Гавча. А заявив се так голосно, що і німецькі радикали могли его програму почути. Поліція військова, стан облоги і §. 14. — отсе мабуть поодинокі точки програми гр. Туна в недалекій будучности. Се знамена того «Saebelregiment-u», про котрий ми згадували в хвили, коли гр. Тун обіймав керму держави. Парламентаризм убиває себе власноручно, то чого-ж би мав гр. Тун не стати ногою на самоубийнику?

Кацапський тероризм.

Ювілейне віче, що відбулось минулого тижня на Замковій горі у Львові, займе в історії нашого розвою перворядне місце. Туча, що прошуміла в часі сего віча, прочистила трохи ту душну атмосферу, що добувалась з консолідаційного багна, розвіяла мрак і роз'яснила видокруг. Люди, що бродили опаморочені запідруки, приглянули ся собі ближше та прозріли ту безодню, куди їх тягнули кацапські демони. Тут і там видно рішучий зворот в поглядах і ділах а звідси походить те негодованє штабу москвофілів і їх послухників.

«Галічанін» думав, що вже уся Русь підчинилась під его команду. Поле его діяльности було вже так оброблене, підгноєне і заоране, що нашим об'єдинителям галицька Русь видавалась

прямо московскою губернією і они вижидали як кая дощу тої хвилі, коли поавансують один за другим на всяких губерських «височайших», щоби вимахувати на галицькій землі кнутом і висилати всіх своїх противників на Сибір, — коли в одній хвили узріли, що почва зачинає усувати ся їм з під ніг. Ледяні криги, які під впливом консолідації стали вкривати грубою верствою струї життя галицько-руського народу і заморожувати в его жилах горячу кров, стали пускати під огнем животворної українсько-руської національної ідеї, видвигненої сьміло незначною частиною нашої суспільности. Від сего часу зі шпальт «Галічаніна» бризкає правильно їд, звернена в першій мірі проти сеї молодєжи, що своїм протестом наляла горячого сала за шкуру кацапської кліки. Як з рога обильности посипались назви: «молокососи», «скандалисти», «авантюристи», «галабурдники», «новокуреники», «орудіє п. Барвіньського» і т. д. З фарисейством досвідченого мантия переконує «Галічанін» всіх і вся, що протест, піднесений на вічу сею молодєжию, се штучка «новокуреников» для розбитя віча, а заява тої молодєжи, видрукована в часописях, видалась єму прямо злочином. І хоч зразу називає єї платний орган московского об'єдиненія «штубакою та безмісленною штукаю», то в повтореню тої заяви «Народною Часописею» з своїми увагами добачує «Галічанін» «преступленіє, усмотрѣнное въ §. 302 карного закона» і в числі 104 взиває ц. к. державну прокуратوریю до потягнення до судової одвічальности редактора «Народної Часописи» п. Адама Креховецького, обвиняючи его о «деморалізацію населенія і враждебні дїйствія противъ представителей двохъ галицко-рускихъ партій». До такої зухвалости посуває ся нині та кліка перевертнів без всякої ідеї, без якої небудь програми, без віри в яку-небудь народність! Кліка, що спинає природний розвій руского народу, своєю політикою десперації викликає в нїм моральну гниль а негованєм Австрії та иньшими «делками» кваліфікує ся лише до Іванової хати, — ся ватага домагає ся для себе ще опіки австрійських законів!

Та не чекаючи на поміч властей постановили ніколи непереводяча ся колонія Погодинської ідеї заголювати ту молодіж і думала, що в той спосіб убиває єї морально в опинії втвореної собою консолідації. Який жеж скрегіт зубів роздає ся опять з того «Галічаніна», коли кілька днів пізнійше довідає ся зі справоздання в «Руслані», а зглядно з его передруку в «Народній Часописі», що та молодіж мимо то устроїла незалежно від консолідованих партій обхід ювілею знесеня панщини і що на тім торжестві професор Грушевський виразив єї своє признанє за оборону чистоти національної ідеї. Редактори «Галічаніна» дістали справдішного нападу божевільности і з піною на устах кинулись на проф. Грушевського опять з закидом нечуваного злочину: що сьмів піднести ідейну солідарність українсько-руської молодєжи і почутє спільної мети. «Новокуреники», «бунтовщики» молодіжи, «агент п. Барвіньського!» закричав «Галічанін» і постановив і сего чоловіка знищити в опинії львівських консолідаторів. Таких агентів, говорить «Галічанін», «малоросси въ 1863 году вязали и отдавали въ руки властей, наши же крестьяне, як то показалося на послѣднемъ вѣчѣ, примѣнили до нихъ хлопскій параграфъ т. е. букъ». А ну, «ребята» з «Друга», недокінчив «Галічанін», палкав руки і на «агента п. Барвіньського!» Одним словом, народні зрадники почули ся

панам серед нашого безголов'я і з кнутом в руках стережуть пильно, щоби ніхто не виломився з під їх команди. А що скаже любезніший «Галічанін» на факт, що крім професора Грушевського та д-ра Франка, котрі виразилися похвально про вчинок українсько-руської молоді, на тім же ювілею в «Академічній Громаді» були також: професор університету др. Стебельський, лікар др. Озаркевич, даліше пп. Паньківський, Остап Терлецький, Павлик, купець Петрицький з Жидачева, др. Печерський, Городиский, кількох учителів гімназійних і народних, кількох старших урядників з «Дністра», а на комерсі професор університету др. Колеса і що ті всі панове своїм прибутком на ювілей громади, бесідами і оплесками виразили також своє узнання за оборону чистоти українсько-руської ідеї, а врешті свою симпатію і цілковиту солідарність з поступком сеї молодіж. Чиж після логіки «Галічаніна» всі ті панове перекинулись також в ненавистних ему «барвінчуков», особливо такий опозиціоніст чисті води як кореспондент «Дѣла» п. Петрицький та Городиский, котрий промовляв навіть на ювілейнім комерсі в «Народнім Домі»? Сели так, то партія «новокуреників» може лише собі погратувувати і бути гордою, що в часах зневіри в народні ідеали, в часах слабодушності і морального банкрутства всіх прочих партій, она одна остала вірною при українсько-руській ідеї і станула до борби з об'єдинителями.

Але й батько консолідації може бути вдоволенним, бо его політика видала незвичайно обильні плоди. Верховодство, що граничить з тероризмом, перейшло в руки платних агентів московського об'єдинення, котрі з безличністю допчуть погами всякого, що має відвагу піднести публічно національну українсько-руську ідею, яка лучить галицьку Русь з Україною в одну національну індивідуальність в Славянщині. Тої ідеї нині не вільно визнавати явно, бо на галицькій Русі запанувала кліка, що не видала з себе ніодної світлішої одиниці, а натомість вела в себе поганими процесами о державну зраду, банковими шахрайствами та криміналами. Нині не вільно висказувати свої думки, бо публічну опінію виробляють редакції кацапських часописів, що були завжди і є до нині гніздом звихнених індивідуів та справдішню еміграційною агентурою, що експортує професорів, урядників, священників і академічну молодіж до Росії, щоби там сповняли сумну роль політичних, церковних і народних ренегатів-обрусителів в українських і польських губерніях російського царства. Головацькі, Цибикі, Попелі, Дячани, Площанські, Наумовичі, Драгомирецькі та цілий ряд інших «дѣятелей» пішли тою нещасною дорогою.

Не дивота проте, що в часах такої реакції, — сеї зневіри передових наших діячів видвинення непорочного прапору національної українсько-руської ідеї наймолодшою частиною нашої суспільності викликало живі симпатії всіх тих старших одиниць, що не піддалися десперації і остали вірними при своїх стремліннях. Бо справді треба бути воробцями і то з заїдами, щоби полохати ся словом «барвінчук», тим страхопудом, якого юродиві кацапи виставляють всюди на народну ниву, де лише проявляється щиро народне змагання. Они знають добре, що коли-б уся руска суспільність вступила на сю дорогу, тоді та кліка, що деструктивну роботу в нашій суспільності уважає своїм ремеслом і жерелом прожитку, втратила-б свою основу і значіє, а тоді мусіла-б наступити її неминуча смерть!

Вісти політичні.

З Градцу доносять, що там панує формальний тероризм якобинський зі сторони націоналів і соціалістів проти кожного, хто не хоче солідаризувати ся з іредентою і всякими демонстраціями штабу обструкції німецької. Говорять, що міська поліція буде на певне заступлена військовою і що гр. Тун не буде від того, щоби розв'язати міську раду, постановити правительственний комісаря, а в разі потреби завести стан облоги.

«Agrarier Ztg.» накликає гр. Туна, щоби він в виду демонстрацій градецьких іредентичних і антиправительствених пригадав собі на посло-

вищу старих Римлян: Sunt certi denique fines. Вільно народам розвивати ся, але не вільно на-рушати інтересів державних.

«W. Abendpost» подає до відомости, що гр. Ледебур міг іменувати приватного лісничого Ульмана директором домен буковинського релігійного фонду, бо урядники тамешні не входять в етат державних урядників. Через Ульмана не вкорочено нікому з державних урядників авансу. Заходить лише питання, чи можна некваліфікованих людей наділяти посадами VI рангі хоч би і в доменах буковинського релігійного фонду? На се питання офіційний орган доси не дав відповіді.

Російські днівники величають помершого Гледстона довгими статтями, називаючи его більшим генієм від Наполеона, щирим другом Росії, що дивив ся на неї без упереджень, гуманістом і практичним ідеалістом теперішнього політичного світа.

Російські «Новости», згадаючи про звісну ревелюцію «Frankfurter Ztg.», кажуть майже офіційно. Се правда, що в останніх часах поправили ся відносини межі Росією і Австрією та що обі держави старають ся удержати мир на балканському півострові. Поза те однак не існують ніякі зобов'язання з жадної сторони. О події Балканів на якісь сфері інтересів нема і бесіди. Росія і Австрія дають державам балканським повну свободу в їх розвою. Доказом сего є історія останніх літ Болгарії. Росія вправді має більші претенсії до балканських держав, бо она їх витворила. Будь як будь, не о те розходить ся в цілій справі, чи є який договір або ні межі Росією а Австрією, а розходить ся о се, хто сю вість подав до «Frankf. Ztg.»? Мабуть найбільший інтерес мала би в тім Англія, іменно той, щоби розбити тридержавний союз і Німеччину перетягнути на свою сторону.

«Новое Время», згадаючи про приязне поведене капітана кружалця німецького «Гайера», що завинув до пристани гаванської, вносить, що Німеччина з симпатіями своїми стоїть по стороні Іспанії. Такіж симпатії проявляють ся у Франції, а по річі Чемберлена, що стремить до союзу Англії з Америкою, симпатії для Іспанії готові проявити ся на цілیم європейським континенті.

«Московські Відомости» негодують на правительство, що оні рівнодушно дивить ся на розріст колоній німецьких в Криму. Площа цілого півострова виносить 22,000 квадрат. верст, а з того посідають Німці 4,800 квадрат. верст, отже 22%. Є се сумні наслідки політики царя Павла I, що запросив сюди колоністів німецьких. «Моск. Відомости» питають, чи на се пролили ми славянську кров, добуваючи Крим на Татарах, щоби там розсілась Німота? До сих слів російського днівника можемо додати, що Росія від Петра Великого вела внутрішню політику завжди на шкоду Славян, іменно Русі і Польщі, гнучи своїх, а форитуючи чужинців. І нині посідають Фінляндія і балтійські оймчені провінції більше національної і політичної свободи ніж Русь, котрій указом 1876 р. заборонено навіть писати по своєму.

Вибори до парламенту бельгійського відбувають ся під окликом: Проч з клерикалами! Соціалісти беруть всюди верх. Відозва їх гласить: Число монастирів росте з кожним роком. Бельгія числить доси 30,000 священників, черниць і черниць. Вартість монастирів виносить 1,657 мільонів франків. Духовенство посідає десятю часть всієї землі і т. д. Проч з духовенством і їх кандидатами!

З боевища іспансько-американського не багато нового. Під днем 26. мая принесли телеграми з Мадриду вість, що американські кораблі громадають ся під містами кубанськими Гванта, Гвантанамо, Сан Яго де Куба, з чого вносять, що наміром Семпсона є ударити сполученими силами на іспанську ескадру, котра вже 19. мая скрила ся в пристани Сан Яго де Куба. Жителі міста приймали Церверія з одушевленням. Також і з Нового Йорку доносять, що іспанська ескадра, котрої побит був довгий час незвісний, находить ся в згаданій пристані. Вийшло також на яву, що кружене іспанської ескадри коло Мартінік, Куракао і Каракас було конечним по причині, що малим кораблям іспанським не доставало угля. Наколи

діла так стоять, то небавом можна сподівати ся головної воєнної стрічи, котра, судячи по всему, годі щоби випала в користь Іспанії. — Війська сухопутні американські, призначені на Филиппини, відплили вже з Сан Францеско.

Новинки.

— **Стан здоров'я Еміненції Кардинала С. Сембратовича** поліпшив ся від вчора. Оноді вечером Еміненція чули ся дуже ослаблені, терпіли великі болі і не могли приймати покармів. Вчора рано болі уступили і поліпшило ся до того степені, що Еміненція спожили обід з апетитом.

— **До відомости Его Екс. п. Намістника.** Комісар ц. к. староства в Косові (відай Swiejkowski), візав вийтів з Стебного, Долгополя і др. сіл, щоби в дни 22. мая с. р. явили ся о 8. год. рано в Яблонці на Буковині. Понеже той день, то неділя, а о 8. год. править ся богослуження, то п. комісар допустив ся нерозважним візавом тяжкої зневаги св. віри католицької, на радість жадів, котрі в своїй зухвалості, особливо в Косівщині, не залишають кепкування з віри «гоїв». Пожаданням було би, щоби п. комісар за сю зневагу віри св. був потягнений до строгої відвічальності. Також повинен п. комісар вистерігати ся і не зневажувати людського достоїнства в Гуцулах — тих Гуцулах, котрі тут в Косівщині на всі застави матеріально і морально є нищені, бож «дурні» не будуть упоминати ся о свою кривду від товариства von Draussee, нищачого рік річно гуцульські ниви славляюванем в часі повиний дерева Черемошом.

— **Архієпископ Леопольд**, генерал кавалерії і властитель 53. полку піхоти, котрий помер дня 24. мая на замку Гернштайн, в 75. році життя, був найстаршим сином бл. п. архієпископа Райнера і княгині Марії Єлисавети Сабавдської. Уродив ся в Медіоляні, вчасно посвятив ся технічним студіям військовим, брав участь в війнах 1848 і 1849 року під Радецьким в Італії і відзначив ся в часі облоги Мальґери. В війні 1869 р. був архієпископ Леопольд шефом інженерії військової. Він доконав пізніш реорганізації військових телеграфів. В війні 1866 р. яко комендант осьмого корпусу відбув битви під Скалці і Тобішом. Від р. 1880 задля недуги уступив арх. Леопольд з активної служби. Терпів на висхнене стріження хребтового і вів сумне життя на замку Гернштайн. — Життя закінчив по 48-годинній агонії.

— **В справі побойів на ювілейнім вічі у Львові** переслухувала сими днями поліційна власть потерпілих та пошкодованих академіків, а відтак передала цілу справу карному суду.

— **Свято Міцкевича в Стрию.** В дописи «Słowa Polsk-ogo» про обхід 100-літних родин Ад. Міцкевича в Стрию сказано, що «Русини тамешні не брали участі в ілюмінації». Вість сю простеє наш дописуватель з Стрия і велить подати до відомости «Słowa Polsk-ogo», що Русини не лише ілюмінували, але взяли участь в ювілейнім обході в костелі і на улиці залізничній. Русини стрийські надто образовані, як щоби демонстрували при такій нагоді.

— **Стояловському не веде ся.** Від місяця вже, закидають польські днівники о. Стояловському що він в своїм часі нав'язав якісь тайні відносини з російським урядником надграничним Брокком, що сей мав ему доставити нашіпорт до Росії і віддати Ченстохову в посідає, щоби о. Ст. ширив в Конґресівці національну церкву на лад старокатоликів німецьких. Крім сего роблять днівники о. Стояловському заміт, що він був дописувателем до «Варшавського Днівника» і в дописах своїх величав Росію а гудив відносини в Австрії. На сі тяжкі заміти відповів вправді о. Ст. в «Kurjer-i Lwowsk-im» але дуже виминаючи, так, що майже признав ся сам до всего. — На днях заходить ся о. Ст. коло виборів в Сяніччині, щоби перевести кандидатуру д-ра Володимира Левицького, а повалити людовця Стапінського. Він їздив в товаристві д-ра Давеляка, Кубіка (послів) і ще кількох селян (Вілька з Сяняви і др), правив богослуження, благословив нарід, приймав людей на аудієнції і т. д. Але агітація не удала ся. Людовці виступили проти него дуже завзято, а в одній місцевості виступили навіть так енергично, що о. Стояловський мусів сховати ся в якийсь шопі з своїми агентами, бо одного з них простерли селяни на лаву і вичислили ему цісарських 25 кшів. Аж жандармерія висвободила з неволі хлопського месію. Кажуть, що людовці мстять ся на о. Стояловським за те, що він при виборах в Ниську і Ланцуті, де став послом, так повів агітацію, що селяни побили там людового посла державної ради п. Вінковського. Злі язики додають до того, що о. Стояловський мав на зборах в Сяноці, сказати: Ja wolę 10 kobiet jak 100 chłopów.

— **Відпочинок недільний.** Міністри скарбу і торговлі як і краєвий маршалок Горішної Австрії др. Ебенгох, розпорядили відпочинок недільний.

— **Нещасливий случай** лучив ся в Мостисках в неділю о 8. годині вечером. Сілецький, депендент нотаріальний з Краківця, приїхав в гостину до сродників, де від кількох днів перебувала його жена. Над вечером вибрала ся ціла родина т. є. Сілецький з женою і двома дітьми до дому з Мостиск до Краківця. Всі уїли на віз і вже мали відїзджати, коли як раз надїхала жидівська мамка з дитиною на маленькім візочку дитинячїм. Коні напалохали ся дитинячого візка, а в додатку подразнені криком дитини, почали шаленим бігом гнати дорогою до Судової Вишні. Перед божницею ударив дишель о мур і поламав ся на кусні а віз перевернув ся. Візник випавши з возу розбив собі голову і зломив ногу, пані Сілецька покалічила лице, а муж і діти вийшли щасливо з тої пригоди.

— **Найшов свій свого.** «Gazeta Narodowa» накинута мокрим рядном на «Дїло» і «Прапор», що редактори (не наїд руский) сих газет не уміли пошанувати 100-літних роковин уродина Міцкевича. Зовсім коректно. Брутальні інстинкти треба віднирати хоч би навіть острійшими словами. Але се не уповажняє редактора «Gazeta Narodowa» до брутальних виходок на наїд руский і на геніяльного Шевченка. А на те поважив ся — на жалі — не наїд польский, а знов редактор польского органу. Плювайте собі, панове редактори при таких нагодах в лице, беріть ся за чуби, обкидайте ся взаємно грязню. Се вам вільно. Але не вільно вам в таких случаях обиджати ні обох народів, ні сих народів поетів. Они стоять вище, як щоби ваша грязь могла і досягнути. Се найприємнїше до відомости пн. редактори як «Дїло» і «Прапор» з одної сторони, так і «Gazeta Narodowa» з другої сторони. Ми читаючи вашу взаємну лайку, сказали собі: найшов свій свого і оцінили вас однаково, знаючи, що ні наїд руский ні польский вашими поглядами на своїх поетів не перейме ся. Шевченко і Міцкевич були славні і остануть ся славні для обох народів, хоч на одного з них «забреше» «Дїло» і «Прапор», на другого «Gazeta Narodowa». Великих покійників не досягне така простацька лайка.

— **Розрухи в Перемишлі.** Задля браку цегли в містї, котру всю ужито до будови різних будинок, здержано в Перемишлі всюди роботу. З тої причини до 600 робітників остало без занятя. Робітники вже в суботу зібрали ся коло маїстрату і вислали до посадики і до староства депутацію з жагданем праці і хліба. Маїстрат виасїгував 300 зр. на купно хліба і зарядив, що від вітїрка буде приймати до роботи о 50 робітників більше. Староство уділило також 300 зр., а президент суду наказав відкликати всіх арештантів зайнятих при роботах польних і при будівлях. В понеділок товпа робітників в кількох місцях кинула ся на лавки жидівські, позабирала хліб і поживу, а також розграбіла один віз з хлібом. А що в кількох місцях трохи побито жидів, то межі жидами настав великий страх і они позамикали склепи. Подібні розрухи повторили ся в второк і середу, так що для привернення спокою ужито асистенції поліції і війська. Рішуче виступлене поліції і приарештоване 100 ексцедентів привернуло цілковитий спокій. Переважна часть робітників з околиці опустила місто вночі, прочі, що полишили ся, числом 50 забрали ся спокійно до роботи.

— **Молодий злочинник.** В Акермані учавав до міської школи 13-літний Володимир Іванов, пустяк і збитошник. В тих днях, коли учитель викликав Іванова до відповіди, а Іванов, як звичайно не умів лекції, учитель казав єму за кару вийти за двері. В кілька хвиль пізнійше увійшов Іванов без позволеня учителя до класи і зближив ся до учителя з словами: «Прошу дарувати». Учитель місто відповіди поспитав: «Хто позволив тобі вернути до класи?» Тоді Іванов витягнув зпід блюзи довгий ніж кухонний і завдав ним учителеви тяжку рану в живіт. Учитель упав непритомний на землю. Рана була так страшна, що внутренности вийшли на верх. Молодий убийник з ножем в руці грозив товаришам, що й їм те саме зробить, почім найсупокійнійше вийшов з класи і пішов до дому. Повідомле а поліція удала ся до дому злочинника і застала его, як споживав цілком супокійно і з апетитом обїд. Коли отець хлопця наляканий приходом поліції почав випитувати ся свого сина, що такого зробив: «Я нічого злого не зробив, — відповів синок, — по що учитель завзяв ся на мене!» Молодого злочинника арештовано.

— **Ювілей семигородский.** Угри роблять великі приготування в Семигороді в цілі відсвяткування 50-літної річниці сполученя тої провінції з Угорщиною. Як звісно, Семигород входив

в склад угорської держави від его установлення аж до 16. столїтя. В році 1526 завоювали его Турки. По битві під Могачем Угорщина дістала ся під панованє Туреччини, котра заняла полудневу часть, коли знова Австрія забрала західну часть. На сході володіли родини народних князїв, — від котрих Семигород був відділений, — і котрі утворили незалежне князівство, де угорські вельможі як Бочкей, Комені, Ракочи, Батори, Бетлен посеред неастанних борб з Австрією і Туреччиною зуміли доховати давню угорську свободу. Однак те відділенє Семигороду від прочої Угорщини було уважане хвилими. Не трвало би було се відділенє довго, наколиби борба народних князїв з Австрією і Туреччиною була щасливою. Побідили Габсбурґи і ті удержували дальше відділенє Семигороду від прочої Угорщини. Сойми Семигороду і Угорщини не переставали домагати ся сполученя двох частий краю. В кінци наступила та злука 1848 і оголошено єї на соймах в Пешті і Кольошварі. — Рівночасно з тою подією проклямовано на Угорщині рівність всіх народностей. Румуни з Семигороду одержали всі права політичні і цивільні. Однак Угорщина хоче ті права признавати лиш на папери, тож нічого дивного, що коли Угри готовлять ся до святкування прилученя Семигороду до Угорщини, Кроати і Румуни наміряють обходити ювілей свого повстаня против Угорщини з 1848 року.

— **Демонстрації в Градци.** Мимо остереження «Freie Presse» у міська рада в Градци ухвалила протест против номінації Гайсенаха президентом тамонного вишого суду краєвого з тої причини, що підписав він язикове розпорядженє Баденього, яке тодішний міністер справедливости. Крім сего поручила міська рада посадики постарати ся, щоби боснацька капеля публично не грала. Дальше ухвалила міська рада, що відобране 47 офіцирам резервовим їх ступеня, становить нарушенє основних законів. Антисеміти голосували против тих ухвал. — Намістник Стирий, Бакегем зажадав оноді прислання протоколу з того засіданя і зателефонував его доословно до президії міністерства. Наслідком тих подій сподїють ся, що в коротці наступить розв'язанє міської ради в Градци.

— **Против д-ра Шенка.** Віденський орган медичний «Medicisch-chirurgisches Centralblatt» містить артикул против проф. Шенка і називає се скандалом, що правительство полишає того чоловіка на его дотеперішнім становищі, чим робить моральну шкоду віденському університетови.

— **Жіноче військо.** Жіночі капелі вже маємо, а педовзі буде і військо. В державі Небраска, в місцевости Хаброн організує ся жіночий полк, котрий має намір удати ся на Кубу і доказати там чудес хоробрости. Командантом має стати панна Girlie Adams, а капітанами панна Summers, учителька народних шкіл і п. Williams, властителька ферми. Сли то ще не зовсім старі паночки, то незла рекляма для женихання.

— **Стрейк офіцирів-буршів.** У відповідь на деґрадацію деяких резервових офіцирів в Градци за участь в похоронах убитого робітника розвинено там агітацію в тім напрямі, щоби всі студенти-офіцири поскладали свою шаржу.

— **Пригоди на провінції.** Млиа паровий в Вишенці, повіта городецкого, властність Франца Станка, вилетів оноді у воздух наслідком вибуху з невислідженої причини. Вибухло 248 кілограмів салітри, а шкода виносить 1000 зр. Щастє, що підчас вибуху не було нікого з робітників ні в млині ні близько млина. — Іван Гіряк, вїїт з Волі блажівської, повіта самбірекого, переїздяючи дня 16. мая вечером підчас бурі через потік гірський, вїїхав замість на міст, до сильно прибувного потока і утопив ся разом з кіньми.

— **Ц. к. Дирекция делїзниць державних** оповіщує: Ч. 32731/V. Від 1. червня до кінця вересня с. р. оповіщовані будуть на стациях Львів, Перемишль, Стрий, Сколе, Лавочне і Нове Заґорє телеґрами віденського інстїтуту метеорологічного, заповїдаючи сподіваний на найближшу добу стан воздуха. Долучені до сих телеґрамів мави дають погляд на загальний стан воздуха в Европі.

Ч. 31201/II. Після оповіщення заміщеного в «Wiener Zeitg.» передасть ся роботи земні, торові і всякі будівлі для шляху залїзничого Велан-Унтердраббург в дорозі оферт. Оферти буде ся приймати найдальше до 11. червня с. р. в полудне в протоколі подавчїм ц. Міністерства залїзниць. О ближших услївах довідати ся можна в департаменті 18. згаданого міністерства і в ц. к. управі будови в Віднішґрец.

Ч. 31202/II Так само передасть ся в дорозі оферт виконанє робіт земних, торових і всяких будівлі для шляху залїзничого Вольфсберг-Цельтвеґ. — Оферти буде ся приймати найдальше до 11. червня с. р. в полудне в протоколі подавчїм ц. к. Міністерства залїзниць. — Услїва і иньші документи помічничі можна переглянути в 18. департаменті згаданого міністерства або в ц. к. управі будови в Вольфсберг.

Телеґрами.

Відень, 27. мая. Всі днєвники обговорюють уступленє бар. Ліпперта з політичної арени і констатують, що в лївици німецькій взяли перевагу радикальні елементи. Угорська квотова депутація відповіла на австрійське нунціум і потверджує згідність з австрійською депутацією: 1) на нове десятилітє спільних справ, 2) на спільність доходів митових на грядуче десятилітє і 3) на знесенє закона о граєсїриш войскового погранича. На підставу рахункову що до означеня висоти квоти угорська депутація не згодила ся. В слїд за тим приїде в перших днях червня до устних переговорів межі президештами обоїх депутацій Сельом і ґр. Шенборном.

Пешт, 27. мая. ґр. Тун, Кайцль і Бернрайтер, переговорювали вчєра з Банфім, Люкачом, Давельом і Даранїєм в справі консумційних податків і в загалі угоди митово торговельної. По конференції були ґр. Тун і Банфі на аудїєнції у цїсаря. ґр. Тун мав заявити, що буде старати ся всіми силами в осєни перевести розприви над угодовими предложениями в австрійськїм парламєнтї. З угорської сторони не думають, щоби передача угодових внесєнь комісії була достаточною. Так само відкиненє всіх проєктів угодових в комісії уважала би Угорщина за зїрванє переговорів. Лише в такім случаю, як би розприви почали ся, але з технічних взглядів не могли би бути покінчені до кінця бїжучого року, могла би Угорщина пристати на продовженє провізорії. Тематом переговорів межі обома кабінєтами була також квєстия банкова і валюты.

Пешт, 27. мая. По довгих розправах на вчєрашнїм засіданю австр. делеґації, по бесїдах Перґельта, Страньского, Цавнеґґера, Дїдушицкого і референта Мадейского, ухвалено додатковий 30-мільоновий кредит военний 38 голосами проти 10 голосів німецьких. Німці виволїкли знов на верх язикове питанє. Міністер війни Кріґґамер, відповїдаючи на інтерпєляцію, заявив, що жителі Градци стоять під тероризмом студентів і клїки, що спонукала голосну демонстрацію против боснацького полку. Ані тепєр ані пізнійше управа военна не думає боснацький полк перенести куди инде. Що дотикає деґрадації 33 офіцирів резервових, заявив міністер, що він потвердив зрішеня гонорової ради градецкої, бо се зрішенє по докладнїм розслїдженю показало ся зовсім правильним.

Пешт, 27. мая. Австрійська делеґація прийняла спільний бюджет вже в третім читаню. ґр. Голуховский подякував делеґації в імені цїсаря за труди і патріотизм. Думба дякував Яворскому за провід, а Яворский крім подяки для делеґації внїс оклик в честь цїсаря, почім заявив, що сєсія делеґації закрита. Делеґація угорська кінчить свої засіданя пополудни.

Берлін, 27. мая. Днєвники центра парламентарного подають сензацийну вїсть, мов то правительство наміряє знеести загальнє право виборче. Кн. пруский Генрик відїхав з Пекинґу до Тїєнтейну, а відтак загостить до пристани Артура.

Царгород, 27. мая. Гостині кн. Фердинанда не надають тут політичного значїня.

Мадрид, 27. мая. На Филипинах і Каролінах повстали автохтони і допускають ся убийств.

Зела Др. Зебургґера

загально вже відоме і успішне средство против кашлю, хрипки, катару і т. и.

Цїна пуделка 20 кр.

Головний склад в аптїці

161 157—2

Жигм. Ружера

під „Срібним Орлом“ у Львові.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 24. мая 1898.

I. Акції за штуку.

Рекія, г. Кар. Людв. по 200 ал. мк.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.
Рекія, Львів-Черн.-Ясс по 200 ал. валь.

II. Листи застаєні за 100 ал. в. ар.

Гарку гіпот. г. 5% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .

III. Обліги за 100 ал.

Гарку гіпот. г. 5% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .
Гарку гіпот. г. 4% в. ар. з 10% пр. .

IV. Лисси.

Лиса Краківська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська

V. Монети:

Лиса Краківська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська
Лиса Львівська

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
		приходить	о. години			відходить	о. години
1:50	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з голови. двірця			
7:30	7:30	" Зимної води від 8/5 до 11/5 влучно	6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)			
7:40	7:40	" Янова	6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча			
7:50	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамча	8:35	" Кракова (Відня, Берліна)			
7:55	7:55	" Сокаля і Рави рускої		" Варшави			
8:05	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	8:50	" Скольного від 10/7 до 31/8 вл.			
8:15	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний	9:15	" Янова			
8:15	8:15	" Кракова від 15/5 до 15/5 влучно	9:25	" Підволочиск, Бродів з дв. головного			
9:05	9:05	" Іцкан, Сучави	9:35	" з дв. Підзамча			
10:35	10:35	" Ярослава, Любачева	9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокаля			
10:45	10:45	" Янова	10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави			
1:01	1:01	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	12:05	" Янова від 1/7 до 15/5 тільки в нед. і сьв.			
1:30	1:40	" Скольного, Стрия (Гребенова в. 10/7 до 31/8)	2:15	" Брухович від 1/5 до 1/5 "			
1:50	2:15	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)			
2:15	2:30	" Підволочиск (Кієва, Одесси) на дв. Підз.	2:50	" Кракова (Відня, Берліна)			
5:00	5:00	" Козови, Бродів на дв. Підз.	3:00	" Стрия, Скольного тільки від 1/5 до 30/5			
5:25	5:25	" на дв. гол.	3:11	" Янова			
5:40	5:40	" Іцкан, Сучави	3:16	" Зимної води тільки від 8/5 до 11/5 вл.			
5:55	5:55	" Сокаля, Белзця і Любачева	3:26	" Брухович			
Ніч	Ніч		4:55	" Ярослава, Самбора через Перемишль			
5:10	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)			
3:30	3:30	" на дв. головний	5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава			
6:10	6:10	" Кракова (Відня)	6:20	" Янова від 1/5 до 15/5 тільки в нед. і сьв.			
7:57	7:57	" Янова від 1/5 до 15/5 і від 15/5 до 30/5 щодень	6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави			
8:12	8:12	" від 1/5 до 15/5 вл. тільки в неділю і сьвята	6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)			
8:31	8:31	" Брухович тільки від 1/5 до 30/5 і від 15/5 до 11/5	6:55	" Тернополя з двірця головного			
8:53	8:53	" Янова від 1/5 до 15/5 тільки в будні дни	7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)			
9:10	9:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	7:10	" Сокаля, Рави рускої			
9:39	9:39	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамча	7:15	" Тернополя з двірця Підзамча			
9:45	9:45	" Іцкан. (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	8:40	" Янова від 1/5 до 30/5 і 15/5 до 30/5 вл.			
9:55	9:55	" Підволочиск, Бродів на дв. головний	10:05	" щодень, від 1/5 до 15/5 в нед. і сьвята			
10:30	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	11:00	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави			
12:15	12:15	" Скольного, Калуща, Борислава	11:27	" Підволочиск, Бродів з дв. головного			
		ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.					
		Час середно-європейський ріжнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.					

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним Виресв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариям всіх трех єпархій, обезпечує будинки, урядженє домашнє, скот, господарські знаряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливых.

»Дністеръ« вступив в 6-тий рік своєї діяльності з збільшеними фондами гваранційними, котрих стан з днем 31-го грудня 1897 виносить:

Фонд резервовий . . . 73.874 зр. 47 кр.
Резерва премій . . . 52.209 „ 40 „
Фонд основний . . . 50.000 „ — „

Виплачені шкоди до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи »Дністра« дуже умірковані, услівя обезпечень користні а шкоди ліквідують ся безпоровочно. Поліси »Дністра« приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечатись через »Дністеръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту »Дністеръ«, стоваришенє з обмеженою поруксю, уділяє позички за платою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або поруксю двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4 1/2 %. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в »Дністрѣ«. Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях і де нема близько агентів »Дністра«, приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

Контора виміни і відділ депозитовий перенесені до льокалю партерового в будинку банковім.

Дмитро Затурский

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дїтей

у Львові, улица Котерника ч. 5.

Виріб тревалий і елегантний. Ціни умірені. Замовленя з провінцій залагоджує відворотною поштою.

140 37—140

1000 туюток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туюток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, лица Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 туюток разом опакowane і відсилка franco.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах. 13-104

НАУКУ КРОЮ уділяє в особних годинах.

Замісцеві панночки приймає на помешканє.

Магазин блаватних товарів

Дамскої конфекції

Білизни

Антін Пізунський

у Львові, Академічна ч. 12.

поручає великий виріб сезонных новостей, а також склад полотен, шертінгів, хусток, ручників, сервет, обрусів, пончіх, скарпеток. — Робітня сукон і швальня білі зипи.

Прібки на жадає присилає ся. Ціни як найприступнійші. 151 37—47

ПРАВДА ілюстрованє письмо для руского на роду під редакцію С. Кульчицкого

виходить у Львові тижнево кожної пятинці.

Буде подавати поезії, повісті, житєписи з портретами, поучаючі статі з історії, письменства, господарства, промислу, вісти про читальні, вісти політичні і суспільні. Крім того буде містити часть забавну.

Передплата: В Австрії річно 4 р. піврічно 2 р. чвертьрічно 1 р. За границею річно 8 рубл. піврічно 4 рубл.

Редакция, адміністрация і експедиция

Львів, ул. Собісчина ч. 5. Б.

Видає й відповідає за редакцію: Стефан Кульчицкий.

З друкарні В. А. Шийковского.